

ring, være spildt, og de Penge, man hidtil har anvendt paa Hvide Sande-Kanalen, ville jo være fuldstændig spildte. Det viste sig ogsaa nede i Folketinget, at selv de, der ivrigst anbefalede Forslaget om en Lukning af Hvide Sande-Kanalen og Aabning af Nymindegab-Løbet, heller ikke mente, at det vilde fremkalde afgjort Tilfredshed. Jeg skal saaledes nævne en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Han udtalte: det kan godt være, at det bliver nødvendigt, at vi komme til at skære igennem et andet Sted og sikre der; det vil maaske koste mange Millioner Kroner, nu vel, men saa bevilge vi Millionerne! Jeg refererer her efter Hukommelsen og nævner kun dette for at vise, at naar jeg udtalte, at der sandsynligvis ikke vil blive Ro i Sagen, hvis vi gennemføre dette Forslag, er dette ikke alene min Opfattelse.

Af disse Grunde beklager jeg, at Forslaget foreligger for det høje Ting i en fra Regeringsforslaget forskellig Affattelse, og jeg fastholder indtil videre Regeringens Standpunkt, støttet af den sagkyndige Kommissions enstemmige Skøn. Jeg nærer det Haab, at dette høje Ting vil slutte sig til Regeringens Standpunkt i denne Sag; men da en Løsning er paatrængende nødvendig, og det gælder om at handle hurtigt, tillader jeg mig at anbefale Sagen til fortsat og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Rambusch: Paa eet Punkt kan jeg give den højtærede Minister Ret, nemlig naar han udtalte, at det uden videre at lukke Hvide Sande-Løbet uden at have for Øje, hvad der mere skal ske, og hvilket nyt Afløb man skal skaffe, vilde kun fremkalde nye Klager og Besværinger, nye Overvejelser og fremtidige Arbejder. I øvrigt har jeg adskilligt at indvende mod, hvad den højtærede Minister udtalte, men jeg tror, det kommer bedst frem, naar jeg ligefrem holder mig til de Betragtninger, jeg har tænkt her at gøre gældende.

Det er først overdraget mig paa min Gruppens Vegne: at minde om, hvorledes Sagen kom frem stærkt mod vor Gruppens Ønske og Villie, hvorledes den kom frem som sædvanlig i alleryderste Øjeblik før Rigsdagssamlingens Slutning, ved Finansloven, hvor den først blev indsat til tredje Behandling; og hvor stærkt man her tog Afstand fra det hele Forslag om Gennemgravning ved Hvide Sande, hvor stærkt man advarede mod, hvilke Konsekvenser det kunde føre til. Med den højtærede

Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af Betænkningen: „Der har derfor været stærk Stemning for at stille Forslag om at lade Posten“ — Posten om Hvide Sande — „udgaa. Men naar Fler-tallet efter Omstændighederne ikke stiller Forslag herom, sker det kun under den udtrykkelige Forudsætning, at der derved intet som helst præjudiceres med Hensyn til yderligere Udgifter i Henseende til dette Foretagende“ o. s. v. Ja, det var under den Forudsætning, men den Forudsætning er nu bristet, idet det viser sig, at der er præjudiceret. Men vor Gruppe maa i alle Tilfælde staa aldeles frit overfor dette Forslag. Jeg kan maaske med et Par Bemærkninger klare Aarsagen til, at dette Spørgsmaal synes saa indviklet og vanskeligt at løse, og Meningerne staa saa stærkt imod hinanden. Det gaar her som saa ofte saaledes, at forskellige Interesser gøre sig gældende, og at disse Interesser til Dels staa i direkte Modstrid, men de Krav, som Interesserne have fremkaldt, staa i endnu større indbyrdes Modstrid end selve Interesserne, saa at et sundt Blik maaske kan imødekomme selve de modstridende Interesser, selv om de modstridende Krav ikke straks opfyldes. Det er gennem mere end et Aarhundrede, vistnok i to Aarhundreder, at det Spørgsmaal har ligget for og har været undersøgt. Fra først af var den egentlige Hovedinteresse Skibsfarten. Den er mere traadt i Baggrunden. Derefter traadte Landbrugets Interesser i Forgrunden, og i den sidste Tid ere Fiskeriets Interesser gjorde gældende til Dels sideordnede Landbrugets. Men for at kunne afveje disse Interesser mod hinanden, maa man gøre sig klart, med hvilken Vægt hver af disse Interesser falder ind. Saa vidt muligt skulde man imødekomme dem alle, men naar den ene Gruppens Interesser ere langt overvejende mod den andens, maa man fortrinsvis se derhen, hvor Interesserne ere størst, og alle ere jo enige om, at det er paa Landbrugets Side. Det er Landbrugets Interesser, der i Størrelse ere saa langt, langt ud over, hvad der kommer fra anden Side. Men selv naar man saa ser paa Landbruget, stilles der ogsaa meget modstridende Krav. Hele den store Mængde af den interesserede Befolkning, som bor langs den nordlige Del af Ringkøbing Fjord, har nærmest den Interesse at faa lavere Vandstand, hvoriimod nogle af dem, der bo Syd paa, gøre gældende, at skønt de ogsaa til sine Tider kunne have Gavn af den lavere Vand-